

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỀN 22

PHẨM NHẬP BẤT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT CẢNH GIỚI PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỆN (Phần 22)

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài tu hành thuận theo pháp môn giải thoát của chủ Thần chủ về đêm Cụ Túc Công Đức Tịch Tịnh Tâm Hải mà ngài đã chứng được và quán sát pháp môn Thần chủ về đêm đã nói đó; mỗi mỗi câu văn đều không quên sót; với vô lượng thâm tâm, vô lượng pháp tánh, tất cả phương tiện, thần thông trí tuệ, nhớ nghĩ lựa chọn, liên tục không dứt, phân biệt vi tế, hiểu rõ cẩn kẽ. Khi tâm đã chứng nhập an trụ rộng lớn rồi, lần lần đi đến chỗ chủ Dạ thần: Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Tăng Trưởng Oai Đức. Thấy Thần chủ về đêm đang ngồi nơi tòa Sư tử Ma-ni Bảo vương đại liên hoa tạng, ở cung điện Quang minh phổ chiếu nhất thiết, có trăm ngàn Thần chủ về đêm làm quyến thuộc vây quanh trước sau, ứng hiện thân sắc tướng khắp tất cả chúng sinh; như là: Hiện thân ứng đáp đến trước tất cả chúng sinh, hiện thân không nham hiểm tất cả thế gian, hiện vô số thân giống tất cả thân chúng sinh, hiện thân vượt qua tất cả thế gian, hiện thân chuyển theo chỗ điều phục chúng sinh, hiện thân nhanh chóng đến tất cả mươi phương, hiện thân viên mãn tất cả đại nguyện, hiện thân thể tánh của Như Lai trừ diệt rốt ráo tất cả chướng ngại, hiện thân giáo hóa thành thực rốt ráo tất cả chúng sinh.

Thiện Tài thấy rồi, vui mừng hớn hở, tâm nguyện viên mãn, sung sướng vô lượng, đánh lỗ sát chân, nhiễu vô số vòng, rồi đứng trước chắp tay thưa:

–Bạch Thánh giả!

Con, trước đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, mà chưa biết lúc nào Bồ-tát tu hạnh Bồ-tát, làm sao đem lợi ích an lạc cho chúng sinh? Làm sao dùng pháp nghiệp vô thượng để thu phục chúng sinh? Làm sao học đạo Bồ-tát? Làm sao trụ nơi nghiệp Bồ-tát? Làm sao thuận theo lời dạy của chư Phật? Làm sao gần gũi ngôi vị Pháp vương? Cuối xin Thánh giả từ bi thương xót, vì con mà nói.

Thần chủ về đêm bảo Đồng tử Thiện Tài:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Ông vì cứu giúp tất cả chúng sinh, ông vì nghiêm tịnh tất cả cõi Phật, ông vì cúng dường tất cả Như Lai, ông muốn trụ ở tất cả kiếp để cứu giúp để cứu giúp chúng sinh, ông muốn giữ gìn chủng tánh Phật, ông muốn vùa khắp mươi phương để tu các hạnh, ông muốn vào khắp tất cả biến pháp môn, ông muốn lấy tâm bình đẳng vào khắp tất cả cảnh sở tri, ông muốn nghe và thọ trì khắp tất cả xe chánh pháp của Như Lai, ông muốn thuận theo tâm của khắp tất cả chúng sinh, để mưa pháp an lạc và hỏi pháp môn của các Bồ-tát đã tu hành!

Này thiện nam! Ta được môn giải thoát Tự tại khả ái diệu âm sâu xa của Bồ-tát, làm vị đại Pháp sư bậc nhất; đối với tất cả các pháp, tâm không vướng mắc, có thể khéo léo chỉ bày tất cả pháp tạng sâu xa của Như Lai; có đầy đủ sức đại thệ nghuyễn, đại Từ bi, làm cho tất cả chúng sinh trụ ở tâm Bồ-đề, làm tất cả mọi việc để chúng sinh lợi ích, chứa nhom các thiện căn không dừng nghỉ. Vì tất cả chúng sinh mà làm Điều ngự sự, để

cho chúng sinh được trụ ở nơi đạo Nhất thiết trí. Vì tất cả thế gian mà làm mây pháp lớn, mưa tất cả pháp của Khế kinh. Vì tất cả thế gian mà làm mặt trời pháp thanh tịnh, chiếu khắp thế gian, làm cho căn lành tăng trưởng. Đối với tất cả thế gian, tâm luôn bình đẳng, làm cho khắp chúng sinh tăng trưởng thiện pháp. Ở các cảnh giới, tâm luôn thanh tịnh, trừ diệt tất cả nghiệp ác. Ta làm vị đại Đạo sư dẫn đường cho chúng sinh, vào trong tất cả hạnh lành. Vì các chúng sinh mà trang nghiêm trí tuệ, làm cho thế gian biết dùng trí tuệ để dẫn đường cho các hạnh lành, thường phụng sự cho tất cả Thiện tri thức, để cho chúng sinh học theo lời Phật dạy.

Này thiện nam! Ta dùng pháp môn này bố thí bình đẳng cho chúng sinh, làm cho họ phát sinh thiện pháp, để cầu Nhất thiết trí. Tâm thường kiên cố, giống như Kim Cang Na-la-diên Tạng, có thể quán sát rõ năng lực Phật và năng lực ma, thường được gần gũi các Thiện tri thức, để đập phá tất cả núi nghiệp chướng mê hoặc, dùng pháp trợ đạo để tu tập Nhất thiết trí, tâm thường không bỏ địa vị Nhất thiết trí, thanh tịnh tự tại tròn đầy pháp môn vô ngại.

Này thiện nam! Ta dùng ánh sáng của pháp thanh tịnh như vậy, để giác ngộ khắp tất cả chúng sinh, làm cho họ được nhiều lợi ích, tích chứa căn lành. Khi pháp trợ đạo tăng trưởng, thành tự ta thường làm mười điều quán sát pháp giới.

Mười điều đó là:

1. Ta biết pháp giới vô lượng, nên phải đạt được trí sáng suốt rộng lớn.
2. Ta biết pháp giới vô biên, nên phải thấy tất cả thần biến của chư Phật.
3. Ta biết pháp giới không ngăn mé, nên phải vào khắp tất cả cõi nước của chư Phật, cung kính cúng dường các Đức Như Lai.
4. Ta biết pháp giới không bờ bến, nên khắp trong tất cả biển thế giới, phải thị hiện sự tu hành hạnh của Bồ-tát.
5. Ta biết pháp giới không đoạn mất, nên phải vào ở nơi trí không đoạn mất, sâu xa, bình đẳng, viên mãn của Như Lai.
6. Ta biết pháp giới chỉ có một tánh, nên phải nhập vào trong lời nói viên mãn của Như Lai, tùy thuận tâm chúng sinh để được nghe rõ ràng.
7. Ta biết pháp giới tánh thanh tịnh, nên phải vào trong biển nguyện quá khứ của Như Lai, để điều phục các chúng sinh được trọn vẹn.
8. Ta biết pháp giới hiện hữu nơi khắp các chúng sinh, nên dùng diệu hạnh Phổ hiền trùm khắp mọi nơi.
9. Ta biết pháp giới chỉ có một trang nghiêm, nên phải khéo trang nghiêm thần thông của hạnh Phổ hiền.
10. Ta biết pháp giới không thể hủy hoại, nên phải làm cho tất cả căn lành đầy khắp pháp giới không thể hoại.

Này thiện nam! Ta làm mười điều quán sát thế giới này, tùy thuận vào sự hiểu biết mà sinh ra tất cả căn lành rộng lớn, đầy đủ pháp trợ đạo, thấu rõ oai đức thù thắng của chư Phật, vào sâu nơi cảnh giới khó nghĩ bàn của Như Lai.

Này thiện nam! Ta dùng sự suy nghĩ tùy thuận như vậy và chánh niệm tư duy, nên được mười Đà-la-ni luân, oai đức rộng lớn của Như Lai, rồi diễn nói diệu pháp khắp cho chúng sinh.

Sao gọi là mười?

Đó là:

Đà-la-ni luân Phổ nhập nhất thiết hải.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

Đà-la-ni luân Phổ trì nhất thiết pháp tạng.

Đà-la-ni luân Phổ thọ nhất thiết thanh tịnh pháp vân.

Đà-la-ni luân Phổ niệm nhất thiết Như Lai trí đăng.

Đà-la-ni luân Phổ diễn nhất thiết Như Lai danh hiệu âm thanh.

Đà-la-ni luân Phổ nhập tam thế chư Phật bình đẳng nguyện hải.

Đà-la-ni luân Phổ nhập nhất thiết chư thừa hạnh hải tốc tật viên mãn.

Đà-la-ni luân Phổ cập nhất thiết chúng sinh nghiệp hải tịnh chư cấu chướng.

Đà-la-ni luân Tật chuyển nhất thiết nghiệp hải thanh tịnh.

Đà-la-ni luân Tốc tật xuất sinh Nhất thiết trí hải dũng mãnh thành tựu.

Này thiện nam! Ta dùng mười ngàn Đà-la-ni luân để làm quyến thuộc cho mươi Đà-la-ni luân này, thường vì chúng sinh, diễn nói diệu pháp.

Này thiện nam! Ta hoặc vì chúng sinh mà nói pháp văn tuệ, hoặc vì chúng sinh mà nói pháp tư tuệ, hoặc vì chúng sinh mà nói pháp tu tuệ, hoặc vì chúng sinh nói một biển pháp, hoặc vì chúng sinh nói tất cả biển pháp, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp danh hiệu của một Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói danh hiệu biển pháp của tất cả Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp của một thế giới, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp của tất cả thế giới, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp của một Đức Phật thọ ký, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp của tất cả Đức Phật thọ ký, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp ở chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp pháp luân của một Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp pháp luân của tất cả Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp Tu-đa-la của một Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp Tu-đa-la của tất cả Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp tập hội của một Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp tập hội của tất cả Như Lai, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp về một tâm Nhất thiết trí, hoặc vì chúng sinh nói biển pháp tất cả tâm Nhất thiết trí, hoặc vì chúng sinh nói pháp xuất ly của một thừa, hoặc vì chúng sinh nói pháp xuất ly của tất cả thừa.

Này thiện nam! Ta dùng nhiều pháp môn không thể nói hết này, để nói cho chúng sinh.

Này thiện nam! Ta vào pháp môn bình đẳng không sai khác của biển pháp giới như vậy, để nói pháp vô thượng tối thắng, giáo hóa khắp các chúng sinh đến tận kiếp vị lai. Khi trụ ở hạnh của Phổ Hiền, với môn giải thoát sâu xa Tự tại khả ái diệu âm này, ở trong mỗi niệm tu tập, sẽ làm tăng trưởng tất cả các pháp môn giải thoát của Bồ-tát, mỗi niệm mỗi niệm đều đầy khắp tất cả pháp giới.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài bạch với Da thần:

–Kỳ diệu thay Thánh giả! Pháp môn giải thoát này hiếm có như vậy, thâm sâu như vậy, chắc chắn Thánh giả chứng được đã lâu rồi.

Thần chủ về đêm bảo:

–Này thiện nam! Trở lại xa xưa, qua các thế giới số kiếp chuyển, nhiều như vi trần, có kiếp tên là Vô cấu diệm quang, có thế giới tên là Pháp giới diệm quang cát tường vân, hiện ra biển nghiệp tất cả chúng sinh, biến hóa ngọc Ma-ni vương làm thể, hình dáng như hoa sen, thanh tịnh và uế trước đều lẩn lộn, nương vào lưỡi hương Ma-ni vương nhiều như cực vi trần số núi Tu-di, mà trụ. Dùng tất cả đại nguyện quá khứ và âm thanh vi diệu như hoa sen báu của Như Lai, theo thứ lớp được trang nghiêm bằng các xe hoa sen báu nhiều như số cực vi trần núi Tu-di, khắp chung quanh dùng ngọc báu hương Ma-ni lót đường để trang nghiêm, có cực vi trần số núi Tu-di Tứ thiền hạ, trong mỗi Tứ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thiên hạ có không thể nói, không thể nói trăm ngàn ức na-do-tha thành.

Này thiện nam! Nơi thế giới kia, có bốn cõi thiên hạ, tên là Chủng chủng sắc diệu trang nghiêm tràng, trong đó có kinh đô của nhà vua, tên là Phổ bảo câu-tô-ma quang, cách đó không xa có Bồ-đề đạo tràng, tên là Phổ Hiện Pháp Vương Cung Điện Ánh Tượng và có các Như Lai nhiều như số cực vi trấn núi Tu-di xuất hiện ở trong đó. Đức Phật xuất hiện đầu tiên hiệu là Nhất Thiết Pháp Hải Đại Thanh Quang Minh Vương. Khi Phật này ra đời, có vua Chuyển luân tên là Vô Cầu Diện Nhật Quang Minh, ở chỗ Đức Phật đó được nghe tất cả biển pháp và kinh điển, rồi thọ giữ tất cả. Sau khi Phật Niết-bàn, vua Chuyển luân xuất gia, hộ trì chánh pháp. Khi chánh pháp sắp diệt, có ngàn bộ phái khác nhau, Phật nhẫn chánh pháp lại phân ra mươi ngàn pháp môn, mỗi pháp môn đều tùy nghi mà thuyết đủ các pháp. Gần đời mạt kiếp, khi năm trượt xuất hiện, có các ác Tỳ-kheo nghiệp, hoặc, chướng nặng, đủ các thứ trói buộc, có nhiều tranh đấu, đắm trước cảnh giới, nhận lấy tài vật không chán, tất cả không cầu công đức tăng trưởng, tối thắng, ưa bàn luận việc vua, bàn luận việc giặc, bàn luận nữ giới, bàn luận việc nước, bàn luận việc biển và đủ các thứ nghị luận ở thế gian, không bỏ ngoại đạo, không đoạn diệt kiến luận, sinh tâm ái nhiễm, tình không xa lìa.

Lúc đó, vua là Tỳ-kheo dùng âm thanh chánh pháp nói:

–Kỳ lạ thay! Khổ thay! Phật ở vô số trong biển kiếp lớn, chịu tất cả khổ, nhóm ngọn đuốc pháp này, tại sao các ông cùng nhau hủy diệt?

Nói như vậy rồi, Tỳ-kheo bay lên hư không, cao bằng bảy cây đa-la, thân hiện ra vô lượng các áng mây màu sắc, phóng lưỡi hào quang nhiều màu sắc, làm cho vô lượng chúng sinh trừ sạch được phiền não, làm cho vô lượng chúng sinh phát tâm được Bồ-đề. Do nhân duyên này, nên giáo pháp của Như Lai ấy, ở sáu mươi ngàn năm mới được hưng thịnh.

Bấy giờ, trong chúng kia có Tỳ-kheo ni, tên là Pháp Luân Biến Hóa Quang, đấy là nữ vương có trăm ngàn Tỳ-kheo ni làm quyến thuộc. Nghe phụ vương nói và thấy ánh sáng oai lực thần thông nên đều phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, trọn không thoái chuyển. Các Tỳ-kheo-ni đều được Tam-muội tên: Hiện Kiến Như Lai Bình Đẳng Xuất Sinh, được Đà-la-ni tên: Nhất Thiết Như Lai Chuyển Pháp luân Kim cang Quang minh và được Bát-nhã ba-la-mật tên: Phổ Nhập Nhất Thiết Pháp Môn Hải.

Bấy giờ, Tỳ-kheo-ni Pháp Luân Biến Hóa Quang, liền được Tam-muội, tên là: Xuất Sinh Nhất Thiết Phật Giáo Quang Minh Đặng, lại được môn giải thoát sâu xa Tự Tại Khả Ái Diệu Âm. Được Tam-muội và môn giải thoát này rồi, thân tâm mềm mại dịu dàng, rất vui mừng và thích thú, liền được thấy tất cả uy lực thần thông hiện có của Đức Như Lai Nhất Thiết Pháp Hải Đại Thanh Quang Minh Vương.

Này thiện nam! Ý ông như thế nào? Chuyển luân thánh vương Vô Cầu Diện Nhật Quang Minh kia, đã tùy thuận Như Lai kia, chuyển bánh xe chánh pháp và sau khi Đức Như Lai nhập Niết-bàn đã làm hưng thịnh đời mạt pháp, đốt ngọn đuốc pháp lớn, ánh sáng chiếu khắp thế gian, đâu phải người nào lạ, chính là Bồ-tát Phổ Hiền. Còn Tỳ-kheo ni: Pháp Luân Biến Hóa Quang, tức là thân ta, trăm ngàn Tỳ-kheo ni quyến thuộc tức là trăm ngàn Thần chủ về đêm trong hội này. Vào thời ấy, ta giữ gìn pháp Phật, làm cho trăm ngàn Tỳ-kheo ni, ở nơi Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, được không thoái chuyển. Lại làm hiện ra cho thấy tất cả Tam-muội xuất sinh bình đẳng của Như Lai. Lại làm được tất cả xe pháp Tổng trì Kim cang Quang Minh của Như Lai. Lại khiến cho

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

được nhập vào tất cả biển pháp môn Bát-nhã ba-la-mật.

Này thiện nam! Tiếp theo Đức Như Lai kia, có Phật xuất hiện ở đời, hiệu là Vô Cấu Pháp Sơn Đỉnh Trí Quang Minh. Ta dùng đủ mọi thứ để thừa sự, cúng dường, làm cho tâm hoan hỷ. Thứ nữa, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Luân Viên Mãn Quang Minh Kế. Thứ nữa, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Nhật Cát Tường Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Hải Môn Diệu Thanh Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Nhật Trí Luân Đặng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Câu-tô-ma Tràng Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Diệu Quang Sơn Tràng Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Thâm Diệu Cát Tường Viên Mãn Nguyệt. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Trí Xuất Sinh Phổ Quang Minh Tạng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Xuất Sinh Căn Bổ Trí Tạng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Cát Tường Tạng Sơn Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Môn Trí Du Di Hiền. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Tốc Tật Tinh Tấn Tràng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Bảo Câu-tô-ma Cát Tường Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Thâm diệu Tịch Tinh Sơn Quang Minh Kế. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Diệm Quang Minh Ánh Tượng Nguyệt. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Trí Diệm Quang Cát Tường Hải. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Hiền Viên Mãn Trí. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Vô Thượng Thần Thông Trí Quang Minh Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phước Đức Diệm Quang Khai Phu Câu-tô-ma Đánh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Trí Sư Tử Tràng Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Nhật Quang Minh Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Tu-di Tướng Bảo Trang Nghiêm Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Nhật Quang Dũng mãnh Phổ Chiếu Ánh Tượng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Võng Giác Thắng Nguyệt. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Liên Hoa Khai Phu Cát Tường Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Nhật Luân Phổ Quang Minh. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Quang Cát Tường Đại Thanh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Sư Tử Na Úy Kim Cang Na-la-diên. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Trí Dũng mãnh Tràng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Pháp Khai Phu Liên Hoa Thân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Công Đức Câu-tô-ma Cát Tường Hải. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Cao Sơn Pháp Môn Quang Minh Tạng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Cao Sơn Trí Diệm Quang Minh Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Pháp Cao Sơn Diện Môn Quang Minh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Đạo Tràng Cát Tường Nguyệt. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Xí Nghiêm Pháp Cự Cát Tường Nguyệt. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Ánh Tượng Quang Minh Kế. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Tốc Tật Đặng Tràng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Kim Cang Hải Tràng Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Danh Xưng Sơn Cát Tường Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Chiên-dàn Cát Tường Nguyệt. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Cát Tường Câu-tô-ma Oai Đức Quang. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Chiếu Nhất Thiết Chúng Sinh Quang Minh Vương. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Công Đức Liên Hoa Cát Tường Tạng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Hương Diệm Phổ Quang Minh Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Ba-đầu-ma Hoa Nhân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Chúng Tưởng Sơn Tỳ-lô-giá-na. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Âm Thanh Danh Xưng Tràng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Tu-di Sơn Phổ Môn Quang Minh. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Thành Cát Tường Quang Minh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Đại Thọ Sơn Oai Đức. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Cát Tường Tỳ-lô-giá-na Tràng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Khổng Pháp Hải Đại Âm Thanh Quang. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Xuất Sinh Oai Đức Nhất Thiết Pháp Cung Điện. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Trí Tối Thắng Quang. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Tốt Thắng Cát Tường Tướng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Lực Dũng Mãnh Tràng. Lại, có Phật ra đời,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hiệu là Chuyển Pháp Luân Diệu Âm Thanh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Công Đức Diệm Quan Trí Tuệ Quang. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Xuất Sinh Cát Tường Pháp Luân Nguyệt. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Luân Liên Hoa Tỳ-lô-giá-na Tràng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Bảo Liên Hoa Quang Minh Tạng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Bảo Cát Tường Vân Sơn Đăng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Thanh Tịnh Câu-tô-ma. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Chủng Chủng Cát Tường Diệm Tu-di Tạng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Diệm Luân Viên Mãn Sơn Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phước Đức Vân Chủng Chủng Sắc. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Sơn Vân Tràng Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Công Đức Sơn Vương Quang Minh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Nhật Vân Đăng Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Vân Danh Xưng Biển Mãn Vương. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Vân Luân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Khai Ngộ Bồ-đề Trí Oai Đức Tràng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Chiếu Pháp Luân Cát Tường Nguyệt. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Ma-ni Kim Sơn Oai Đức Hiền. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Diệu Cao Cát Tường Oai Đức Hiền. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Hiền Đức Quảng Đại Quang. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Trí Tuệ Diệu Thanh Vân. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Lực Cát Tường Công Đức Sơn. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Cát Tường Vân Hương Diệm Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Kim Sắc Ma-ni Sơn Diệu Âm Thanh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Đảnh Kế Tạng Xuất Nhất Thiết Pháp Viên Mãn Qang Minh Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Luân Xí Thạnh Oai Đức Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Vô Thượng Xuất Sinh Oai Đức. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Tinh Tấn Cự Quang Minh Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Tam-muội Án Quảng Đại Trí Tuệ Hải Quan Minh Quan. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Diệu Bảo Cát Tường Oai Đức Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Cự Bảo Trưởng Diệu Âm Thanh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Chiếu Hư Không Giới Vô Úy Pháp Quang Minh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Tướng Hảo Trang Nghiêm Tràng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Chủng Chủng Sắc Quang Minh Diệm Sơn Vân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Chiếu Vô Chướng Ngại Pháp Hư Không Quang Minh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Diệu Tướng Hoa Khai Phu Thân. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Tối Thắng Thế Chủ Diệu Quang Minh Âm. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Nhất Thiết Pháp Tam-muội Diệu Quang Minh Âm. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Diệu Biện Tài Pháp Âm Công Đức Tạng. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Xí Nghiêm Quang Minh Pháp Hải Diệu Âm Vân. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Chiếu Tam Thế Đại Quang Minh Tướng Oai Đức Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Chiếu Pháp Luân Cát Tường Sơn Quảng Đại Quang Minh. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Pháp Giới Sư Tử Quang. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Tỳ-lô-giá-na Cát Tường Diệu Cao. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Nhất Thiết Tam-muội Hải Phổ Biển Quang Diệm Sư Tử Vương. Lại, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Trí Tuệ Minh Đăng. Thứ đến, có Phật ra đời, hiệu là Phổ Trí Tuệ Quang Minh Pháp Thành Đăng.

Này thiện nam! Như vậy đã có các Đức Như Lai nhiều như số cực vi trấn núi Tu-di ra đời và sau cùng có Phật ra đời hiệu là Pháp Giới Thành Trí Tuệ Đăng Quang Vương, ở trong kiếp Vô cấu diệm quang. Tất cả Ta đều tôn trọng, thân cận cúng dường và được nghe thọ trì diệu pháp. Ta cũng đã ở chỗ các Như Lai kia, xuất gia học đạo, thọ trì giáo pháp, vào trong pháp môn giải thoát sâu xa Tự tại khả ái diệu âm này của Bồ-tát và dùng đủ mọi phương tiện để giáo hóa, thành thực, vô lượng chúng sinh.

Từ đây trở đi, với số kiếp nhiều như số cực vi trấn nơi cõi Phật, chỗ nào có Phật xuất hiện ở đời, ta đều cúng dường và tu hành pháp đó.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Này thiện nam! Ta từ đây trở đi, đối với các chúng sinh còn ở trong sinh tử và ngủ mê trong đêm dài vô minh, đều riêng giác ngộ họ, khiến cho các chúng sinh giữ gìn thành trì của tâm, bỏ thành trì ba cõi, trụ nơi thành Nhất thiết trí và pháp vô thượng.

Này thiện nam! Ta chỉ biết pháp môn giải thoát Tự tại khả ái diệu âm sâu xa này; còn như các vị Đại Bồ-tát đã lìa bỏ các thứ ngôn ngữ tạp uế của thế gian, không nói hai lời bó buộc ngữ nghiệp, hành đạo chánh trực, an trụ nơi thăng nghĩa, thành tựu viên mãn, hoàn toàn không bị lệ thuộc nơi các ngôn ngữ; ở trong mỗi niệm, khai ngộ tất cả tự tánh của ngôn ngữ, thâm nhập tất cả biển âm thanh ngôn ngữ, biết rõ biển bí mật của chúng sinh, thấy rõ tất cả các biển pháp môn, thâu tóm tất cả biển pháp bình đẳng, sinh ra rất nhiều biển Đà-la-ni; đã được tự tại, tùy thuận thích nghi tâm của các chúng sinh để thuyết pháp, dùng phương tiện thiện xảo làm điều phục thành thực rốt ráo cho chúng sinh, có thể thâu nhận khắp tất cả chúng sinh, khéo tu các nghiệp vô thượng của Bồ-tát, thâm nhập tất cả pháp môn và trí rất vi tế của Bồ-tát, có thể khép quán sát tất cả hành động vi diệu của các Bồ-tát tạng, có thể tự tại nói các pháp của Bồ-tát. Bởi vì sao? Vì đã được thành tựu tất cả pháp luân Đà-la-ni, được danh xưng trượng phu thù thăng chân thật thì ta làm sao có thể biết, có thể nói hết hạnh công đức kia!

Này thiện nam! Trong chúng hội ở cõi Bồ-đề đạo tràng này của chư Phật, có chủ Thần chủ về đêm tên là Năng Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa An Lạc, ông đến đó mà hỏi: “Làm sao Bồ-tát học Nhất thiết trí. Làm sao tu Nhất thiết trí? Làm sao dẫn dắt tất cả chúng sinh, khiến cho họ ngộ nhập thành Nhất thiết trí?”.

Thế rồi, chủ Thần chủ về đêm Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Tăng Trưởng Oai Đức, vì muốn nói lại nghĩa của pháp môn này cho Đồng tử Thiện Tài rõ, nên nói kệ rằng:

*Bồ-tát giải thoát sâu khó thấy
Hư không như nhu đêu bình đẳng
Hiện khắp trong pháp giới vô biên
Hết thấy Đức Phật trong ba đời
Sinh ra vô lượng các giải thoát
Chúng nhập chân pháp tánh khó lường
Nhanh chóng tăng trưởng trí vô ngại
Thông đạt ba đời đạo từ bi
Qua các cõi cực vi trần, chuyển
Thời có kiếp tên Vô cấu quang
Cõi hiệu: Pháp quang cát tường vân
Thành tên Phổ bảo câu-tô-ma
Trong đó chư Phật đã ra đời
Số lượng như bụi núi Tu-di
Phật hiệu: Pháp Hải Đại Thanh Vương
Ở trong kiếp này xuất hiện trước
Đức Phật cuối cùng trong kiếp ấy
Hiệu là Pháp Giới Trí Đăng Vương
Như vậy tất cả các Như Lai
Ta đều cúng dường, lãnh hội pháp
Ta gặp Phật Pháp Hải Âm Vương
Thân Phật chói sáng màu vàng ròng
Các tướng trang nghiêm như núi báu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nguyễn phát tâm được đạo Vô sư
Ta vừa thấy thân Như Lai ấy
Liên phát tâm Bồ-dề rộng lớn
Thệ nguyện dốc cầu Nhất thiết trí
Tâm, tánh pháp giới như hư không
Do đấy thấy khắp Phật ba đời
Và cùng tất cả biển Bồ-tát
Cũng thấy biển cõi, biển chúng sinh
Phát khởi tâm đại Từ cùng khắp
Theo tâm chúng sinh mà thích nghi
Một thân hiện khắp vô biên cõi
Phóng quang chấn động khắp muời phương
Khai ngộ tất cả các hạm thức
Gấp Phật thứ hai đều thân cận
Thấy Phật các cõi khắp muời phương
Cho đến Phật cuối cùng ra đời
Hiệu là Pháp Giới Trí Đăng Vương
Số nhiều như bụi núi Tu-di
Đầu cúng dường tất cả Như Lai
Các số kiếp chuyển như cực vi
Đều có Đức Như Lai soi thế gian
Ta thân cận chiêm ngưỡng phụng sự
Khiến giải thoát này được thanh tịnh.*

Lúc ấy, Đồng tử Thiện Tài, được pháp môn giải thoát Tự tại khả ái diệu âm sâu xa này của Bồ-tát, liền vào biển Vô biên Tam-muội, thành tựu biển Tổng trì rộng lớn, lại được biển đại thần thông của Bồ-tát, thâm nhập biển đại biện tài của Bồ-tát, nhanh chóng tăng trưởng biển đại hoan hỷ và quán sát chủ Thần chủ về đêm Nhất Thiết Thành Tăng Trưởng Oai Đức, rồi dùng kệ khen ngợi:

*Đã hành biển trí sâu rộng lớn
Đã vượt vô biên các biển hữu
Thân chứa trí sống lâu không bệnh
Oai quang chiếu khắp như trăng tròn
Giác ngộ pháp tánh như hư không
Vào khắp ba đời đều không ngại
Niệm niệm duyên khắp tất cả cảnh
Tâm tâm vắng lặng không phân biệt
Quán sát chúng sinh tánh vốn không
Đại bi thường vào biển chúng sinh
Ruổi dòng tự tại môn giải thoát
Rộng độ quần mê vô lượng chúng
Quán sát tư duy tất cả pháp
Chứng nhập thâm sâu các pháp tánh
Tất cả thánh đạo đều tu hành
Giáo hóa chúng sinh được giải thoát
Ngài là tối thắng Diệu ngự sư*

*Là Như Lai khai thị trí sáng
Khắp vì pháp giới và muôn loài
Khai bày bở nhỏ hành thanh tịnh
Đã trụ nơi đạo nguyệt của Như Lai
Đã vào vô biên trí rộng lớn
Đã tu tất cả xác Phật lực
Đã thấy thần thông của chư Phật
Thiên thần tâm tịnh như hư không
Lìa khắp tất cả các phiền não
Biết rõ ba đời vô lượng cõi
Chư Phật, Bồ-tát và chúng sinh
Thiên thần nhật niệm đều biết rõ
Ngày đêm, năm tháng biến kiếp số
Cũng biết tất cả loài chúng sinh
Tất cả danh tướng đều sai khác
Mười phương chúng sinh; nơi sinh tử
Có sắc, không sắc, tướng, không tướng
Tùy thuận thế tục đều biết rõ
Dẫn dắt đi vào đường chánh giác
Đã thệ nguyện sinh nơi nhà Như Lai
Đã vào biển công đức chư Phật
Đã chứng pháp tánh, tâm: Bình đẳng
Tùy chúng sinh mà hiện sắc thân.*

Đồng tử Thiện Tài này tán thán Dạ thần, rồi đánh lẽ sát chân ngài và nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, một tâm lưu luyến nhưng rồi phải rời từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài bắt đầu tư duy, chánh niệm môn giải thoát Tự tại khả ái diệu âm sâu xa này của Bồ-tát; làm cho tăng trưởng rộng lớn, cố gắng hiển bày để tinh tấn tu hành được đầy đủ.

Rồi Thiện Tài liền đi đến chỗ Thần chủ về đêm Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa An Lạc; thấy ngài đang ở trong lầu các, giữa những nhánh cây thơm và các vật báu, ngồi nơi tòa Sư tử Đại bảo thọ diệu tượng, có mười ngàn Dạ thần, vây quanh trước sau, Đồng tử Thiện Tài đánh lẽ sát chân, đứng trước chắp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Trước đây con đã phát tâm Vô thương Chánh đẳng Chánh giác, mà chưa biết Bồ-tát, làm sao học hạnh Bồ-tát, làm sao tu hành thành tựu, tăng trưởng để được Nhất thiết trí? Cúi mong ngài thương xót, vì con mà giải nói.

Thần chủ về đêm bảo:

–Này thiện nam! Ta ở thế giới Ta-bà này; khi mặt trời lặn, hoa sen khép lại, tất cả mọi người không còn dạo xem được mọi thứ nữa; Thì những gì đã thấy như : Hoặc núi, hoặc nước, hoặc thành, hoặc nơi đồng trống, hoặc cõi nước khác, hoặc nhiều xứ khác. Lại có rất nhiều chúng sinh trong tâm muốn quay về chỗ đó, nhưng quên mất đường đi, sợ hãi cuống quít không yên; ta đều thầm lặng giúp đỡ, làm cho họ không sợ sệt và phóng ra ánh sáng, hiển bày chánh đạo, đến mọi xứ sở, cho họ khỏi các khổ, để ban đêm họ nghỉ lại được an lạc. Nếu có chúng sinh bị bệnh khổ làm hại ở trong mộng mị, thì làm cho họ được an lạc.

Này thiện nam! nếu có chúng sinh, trẻ tuổi xinh đẹp, nhưng buông thả và say

đắm trong dục ái, thao túng năm dục, tâm luôn say mê kiêu mạn thì ta vì đó mà hiển bày tướng già bệnh chết, làm cho chúng sinh sợ sệt, xa lìa các việc ác, đoạn hẵn vô minh, xa lìa sinh tử. Lại biết cách khen ngợi tất cả cẩn lành, làm cho họ tu tập; ví như người keo kiệt thì khen ngợi về bối thí; người phá giới thì tán dương việc tinh giới; người nhiều sân hận thì làm cho họ hành từ nhẫn; người lười biếng thì làm cho họ phát khởi tinh tấn; người tán loạn thì làm cho họ tu tập thiền định; người có ác tuệ thì làm cho họ học Bát-nhã; người ưa Tiểu thừa thì làm cho trụ Đại thừa chuyên cần tu tất cả phuơng tiện thiện xảo; người say đắm các đường trong ba cõi thì làm cho họ trụ nơi Nguyên ba-la-mật của Bồ-tát. Nếu có chúng sinh phước trí thấp kém, bị các kết nghiệp bức bách và nhiều chướng ngại, không được tự tại; thì làm cho họ trụ nơi Lực ba-la-mật của Bồ-tát. Nếu có chúng sinh bị tối tăm, không có trí tuệ nên chấp ngã và ngã sở, bị các tối tăm che lấp thì làm cho họ trụ ở Trí ba-la-mật của Bồ-tát.

Này thiện nam! Ta được pháp môn giải thoát Xuất sinh rộng lớn hoan hỷ quang minh của Bồ-tát.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! pháp môn giải thoát này cảnh giới như thế nào?

Thần chủ về đêm dạy:

–Này thiện nam! Vào giải thoát này, có thể biết mọi phước tụ của Như Lai, dùng phuơng tiện thiện xảo, trí tuệ sáng suốt mà nhiếp hóa khắp các chúng sinh.

Thế nào là nhiếp hóa khắp?

Này thiện nam! Vì tất cả chúng sinh đã thọ nhận các an lạc, đều nhờ sức oai đức của Như Lai, thuận theo lời dạy của Như Lai, thực hành lời nói của Như Lai, học các hạnh của Như Lai, được sự giúp đỡ của Như Lai, tu theo ấn chứng đạo của Như Lai, gieo trồng thiện căn cùng một loại với Như Lai, tán thán quả thiện giống như Như Lai, giữ gìn pháp giới Như Lai đã nói, tùy hỷ thệ nguyện rộng lớn của Như Lai. Như Lai đã chiếu ánh sáng mặt trời trí tuệ bình đẳng, Như Lai đã thâu nhiếp nghiệp lực tánh tịnh viên mãn; bởi vậy cho nên tất cả thế gian được đủ các an lạc, thành tựu xuất hiện.

Thế nào là biết vậy?

Này thiện nam! Khi Ta vào môn giải thoát Xuất sinh rộng lớn hoan hỷ quang minh này; Ta chánh niệm tư duy về Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na, Bậc Chánh Đẳng Giác, khi xưa còn tu biến hạnh của Bồ-tát, để tùy thuận quán sát và đều thấy rõ hết thảy:

Này thiện nam! Khi xưa, Thế Tôn còn làm Bồ-tát, thấy tất cả chúng sinh chấp ngã và ngã sở, trụ ở nhà tái tăm vô minh, vào trong rừng rậm các kiến chấp, vì tham ái trói buộc, bị phẫn nộ hủy hoại, ngu si làm loạn, keo kiệt tật đố ràng buộc, bị mọi phiền não quấy nhiễu thân tâm, sinh tử luân hồi, bần cùng khốn khổ, không được gặp chư Phật, Bồ-tát. Ta thấy như vậy rồi, khởi tâm đại Bi, làm lợi ích cho tất cả chúng sinh, phát nguyện được tất cả của báu và các vật cần dùng, để nhiếp hóa tâm chúng sinh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh đều có đầy đủ các vật cần dùng, làm cho tâm được thỏa mãn; đối với tất cả mọi việc, lìa tâm ôm giữ; đối với tất cả cảnh giới, tâm không say đắm; đối với tất cả của riêng, tâm không keo kiệt; đối với tất cả việc bối thí, tâm không nghi hoặc; đối với tất cả quả báu, tâm không hy vọng; đối với tất cả vinh hoa, tâm không mến mộ; đối với tất cả nhân duyên, tâm không mê hoặc; khởi tâm quán sát pháp tánh chân thật; phát tâm cứu hộ tất cả chúng sinh; phát tâm vào sâu tất cả pháp đều trở về tự tánh; phát tâm trụ đại Từ bình đẳng đối với tất cả chúng sinh. Phát tâm hành đại Bi phuơng tiện đối với tất cả chúng sinh; phát tâm làm cái lọng pháp lớn che

khắp chúng sinh, không bị phiền não thiêu đốt; phát tâm dùng chày Kim cang đại trí phá núi lớn chướng ngại phiền não của tất cả chúng sinh; phát tâm làm cho tất cả chúng sinh nhanh chóng tăng trưởng hỷ lạc rộng lớn; phát tâm nguyện cho tất cả chúng sinh thành tự rốt ráo, an lạc tột cùng; phát tâm tùy thuận vào sự mong muốn của chúng sinh mà làm mưa các cửa cải quý báu; phát tâm dùng phương tiện bình đẳng để giáo hóa thành thực tất cả chúng sinh; phát tâm làm cho tất cả chúng sinh đầy đủ thánh tài; phát tâm nguyện cho tất cả chúng sinh đều rốt ráo chứng quả mươi Trí lực. Phát tâm như vậy rồi, được Bồ-tát lực, hiện đại thần thông biến đầy khắp hư không pháp giới tối thang, ở trước tất cả các chúng sinh trong mươi phương, hiện tất cả tướng trạng, tất cả tài vật, nhất nhất đem bố thí không cần duyên cớ. Nổi vầng mây lớn, làm đầy khắp các thứ báu anh lạc và các vật cần dùng, tùy theo tâm muốn của các chúng sinh mà làm mãn nguyện ý họ, làm cho họ hoan hỷ. Như vậy với môn vô nghiệp thâu lượng tất cả tài vật để bố thí, ta còn luôn luôn thực hành tuệ thí, ở tất cả mọi lúc không hề dừng nghỉ, không hối hận tiếc rẻ, không gián đoạn. Dùng phương tiện như vậy, cứu giúp khắp các chúng sinh, giáo hóa thành tựu đầy đủ viên mãn; làm cho họ được ra khỏi khổ nạn sinh tử, cứu giúp lợi ích không mong báo đáp, với ý bình đẳng, tâm không phân biệt. Làm thanh tịnh tâm tốt của tất cả chúng sinh, làm cho họ phát sinh đồng một thiện căn, với một tương thân sâu như tất cả các Đức Phật, để thích ứng tâm của chúng sinh; làm mọi thứ cần dùng nhằm giúp đỡ chúng sinh, để tăng trưởng Nhất thiết trí, nhanh chóng làm tròn đầy biển lớn phước đức.

Như vậy, ở trong mỗi niệm Bồ-tát đều đến hết mọi cõi, để điều phục, thành thực tất cả chúng sinh, làm cho họ đều được thanh tịnh tối thang; mỗi niệm đều nghiêm tịnh tất cả cõi Phật, làm cho họ không còn lẩn lộn nhơ uế; mỗi niệm vào khắp tất cả pháp giới; mỗi niệm đều biến khắp hư không giới; mỗi niệm vào khắp tất cả ba đời; mỗi niệm dùng trí phương tiện điều phục chúng sinh; mỗi niệm luôn ở tất cả thế giới, chuyển khắp tất cả pháp luân bất thoái; mỗi niệm thường dùng đạo Nhất thiết trí, khéo léo đem lợi ích cho tất cả chúng sinh; mỗi niệm ở khắp tất cả thế giới và ở trước các chúng sinh với đủ loại sai khác, cho đến tận kiếp vị lai, mà hiện ra tất cả Phật, thành Đẳng chánh giác; mỗi niệm ở khắp tất cả thế giới và tất cả kiếp, tu hạnh Bồ-tát, không sinh hai tưởng. Có nghĩa là Bồ-tát phải vào khắp tất cả biển thế giới rộng lớn; và trong tất cả loại thế giới đó, có thế giới đủ các giới hạn, có thế giới đủ các loại trang nghiêm, có thế giới đủ các thể tánh, có thế giới đủ hình trạng, có thế giới đủ sự phân bố. Các thế giới ấy, hoặc có thế giới uế mà gồm cả tịnh, hoặc có thế giới tịnh mà gồm cả uế; hoặc có thế giới hoàn toàn tạp uế, hoặc có thế giới hoàn toàn thanh tịnh; hoặc có thế giới rộng lớn, hoặc có thế giới nhỏ hẹp; hoặc cao, hoặc thấp; hoặc xấu, hoặc đẹp; hoặc thẳng, hoặc cong; hoặc úp, hoặc ngửa; hoặc tròn, hoặc vuông; hoặc chẵng phải tròn chẵng phải vuông.

Như vậy, tất cả mọi tên, gọi, hình, trạng, trang nghiêm, ở trong các thế giới, đều từ mỗi niệm tu hành các hạnh của Bồ-tát, đều vào nơi trụ của Bồ-tát. Bồ-tát hiện thần lực, cũng như tất cả thân Phật hiện trong ba đời, đều tùy theo tâm chúng sinh mà làm cho họ hiểu biết, nhanh chóng tăng trưởng Nhất thiết trí và biển phước đức.

Này thiện nam! Đức Tỳ-lô-giá-na Như Lai ở đời quá khứ, khi tu hành các hạnh Bồ-tát như vậy; thấy các chúng sinh không tu phước đức, không có trí tuệ, xa lìa hổ thiện, chấp ngã và ngã sở, bị vô minh che lấp, sinh ra mọi thứ suy nghĩ bất chánh, rơi vào các lưỡi tà và rường rậm ác kliến, không biết nhân quả, thuận theo nghiệp phiền

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

não, tâm bị mê hoặc không được tự tại, rơi vào hầm sâu hiểm nạn sinh tử, bị đủ vô lượng thứ khổ. Đức Như Lai khởi tâm đại Bi, tu tập tất cả hạnh Ba-la-mật; vì các chúng sinh, xứng dương khen ngợi căn lành vững chắc, làm cho họ an trụ, xa lìa sinh tử, khổ ách, bần cùng, tinh tấn tu phước trí và pháp trợ đạo... Vì các chúng sinh mà nói tất cả các pháp môn nhân quả; vì các chúng sinh mà nói nghiệp báo không trái nghịch; vì các chúng sinh mà nói pháp chứng nhập; phải nói cho tất cả chúng sinh hiểu và nói cho tất cả chúng sinh trong cõi nước biết ý muốn Bồ-tát là làm cho họ không đoạn với tất cả hạt giống Phật, làm cho họ giữ gìn được lời Phật dạy, làm cho họ xa lìa tất cả các ác. Rồi lại khen ngợi đạo Nhất thiết trí và pháp trợ đạo, để làm cho tâm các chúng sinh được hoan hỷ, làm hạnh pháp thí nghiệp khắp tất cả, làm cho họ phát khởi hạnh Nhất thiết trí, làm cho họ tu học đạo Ba-la-mật của các Đại Bồ-tát, làm cho họ tăng trưởng thành Nhất thiết trí và các biến thiện căn, làm cho họ đầy đủ tất cả thánh tài, làm cho họ được vào pháp môn tự tại của Phật, làm cho họ giữ gìn vô lượng phuơng tiện, làm cho họ quán sát oai đức của Như Lai, làm cho họ thân cận, tùy thuận vào sự thanh tịnh, an lạc của Như Lai, làm cho họ an trụ và thành tựu mọi trí tuệ của Bồ-tát.

